

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/701/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214217283
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4214217283.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľky: B. U., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. E. XXX/XX, O. proti odporcovi: P. N. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. 118, Q., C. H. o návrhu na určenie manželského výživného, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti o platenie manželského výživného nad sumu 200,- € mesačne, počnúc od podania návrhu **z a s t a v u j e**.

V zastavujúcej časti žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Vo zvyšnej časti súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka podala na tunajší súd dňa 24.9.2014 návrh na určenie manželského výživného. Návrh odôvodnila tým, že odporca opustil spoločnú domácnosť a prestal si plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči nej, hoci má vyšší mesačný príjem než ona.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil.

V priebehu konania vzala navrhovateľka návrh na začatie konania v časti o platenie manželského výživného nad sumu 200,- € mesačne, počnúc od podania návrhu, späť a konanie žiadala v tejto časti zastaviť. Naďalej zotrvala na návrhu o určenie manželského výživného v sume 200,- € mesačne počnúc od podania návrhu do budúcnosti.

Súd vo veci nariadil pojednávanie. Vec prejednal v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil a zároveň sa vyjadril k podanému návrhu na začatie konania. Vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením obsahu listín založených v spise a to potvrdenia o spoločnom trvalom pobyte, oznámenia o uzavretí manželstva, rozhodnutia, oznámenia, rozhodnutia, oznámenia, vyjadrenia, emailového podania, výpisu obrátov na spořizírovom účte, potvrdenia, evidenčnej karty, vyjadrenia, kúpnej zmluvy, výpisu zo spořizírového účtu, obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 5C/191/2014, najmä návrhu, kópie sobášneho listu, rozsudku č.k. 5C/191/2014-22 zo dňa 2.4.2015 a ostatných ku spisu pripojených listín a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľka a odporca uzavreli dňa XX.X.XXXX manželstvo. Ich manželstvo bolo na návrh odporcu podaný na Okresnom súde Komárno dňa 20.10.2014 rozsudkom č.k. 5C/191/2014-22 zo dňa 2.4.2015 rozvedené. Rozsudok súdu o rozvoze manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 28.5.2015.

Ako vyplynulo z potvrdenia o spoločnom trvalom pobyte vydaného Mestským úradom O. dňa 27.8.2014, účastníci konania mali k 27.8.2014 evidovaný spoločný trvalý pobyt na adrese Q. okružná XXX/XX v O..

Ako vyplynulo z rozhodnutia vydaného Českou správou sociálneho zabezpečení dňa 6.8.2009, navrhovateľke bol od 22.4.2009 priznaný čiastočný invalidný dôchodok vo výške 5.414,- Kč mesačne. Podľa oznámenia Českej správy sociálneho zabezpečení zo dňa 3.1.2014 bol navrhovateľke od januára 2014 upravený čiastočný invalidný dôchodok na sumu 7.545,- Kč mesačne.

Ako vyplynulo z rozhodnutia vydaného Českou správou sociálneho zabezpečení dňa 4.6.2010, odporcovi bol od 1.2.2010 priznaný starobný dôchodok vo výške 23.237,- Kč mesačne. Podľa oznámenia Českej správy sociálneho zabezpečení zo dňa 3.1.2014 bol odporcovi od januára 2014 upravený starobný dôchodok na sumu 24.871,- Kč mesačne.

Ako vyplynulo z emailovej správy navrhovateľky zaslanej na emailovú adresu: e.novakova@danevlbc.com <mailto:e.novakova@danevlbc.com>, novakvica@seznam.cz <mailto:novakvica@seznam.cz> a novak.vica@email.cz <mailto:novak.vica@email.cz> navrhovateľka v tomto podaní okrem iného žiadala dcéru odporcu, aby dohovorela odporcovi, nech jej každý mesiac posiela zo svojho dôchodku sumu 10.000,- Kč s tým, že v opačnom prípade si nárok na manželské výživné uplatní súdnou cestou.

Z potvrdenia obce Šimonovice vyplynulo, že odporca má od 7.10.2014 v obci evidovaný trvalý pobyt na adrese: H.

Ako vyplynulo z kúpnej zmluvy zo dňa 14.11.2012, touto odporca predal svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam - nebytovej jednotke spolu so spoluvlastníckym podielom na pozemku a na spoločných častiach budovy (ktoré nehnuteľnosti boli vedené na LV č. XXXX pre k.ú. N., obec D.) kupujúcemu P. U. P. za kúpnu cenu 745.000,- Kč.

Ako vyplynulo z výpisu zo sporožirového účtu odporcu vedeného v Českej sporiteľni za obdobie od 1.11.2012 do 30.11.2012 dňa 16.11.2012 kupujúci P. U. P. poukázal na účet odporcu sumu 422.650 Kč, pričom dňa 21.11.2012 bola suma vo výške 401.000,- Kč poukázaná na účet X-XXXXXXXXXXXX/XXXX.

Z výpisu zo sporožirového účtu odporcu vedeného v Českej sporiteľni za obdobie august 2014 vyplynulo, že ku dňu 31.8.2014 bol na predmetnom účte zostatok - 29.365,97 Kč.

Navrhovateľka v priebehu konania zotrvala na podanom návrhu v zmysle čiastočného späťvzatia čo do sumy manželského výživného nad sumu 200,- € mesačne. Uviedla, že odporca poberá v Českej republike dôchodok vo výške cca. 26.000,- Kč, pričom ona je poberateľkou invalidného dôchodku len vo výške 7.729,- Kč a to počnúc od januára 2016. Zo svojho príjmu uhrádza nájomné vo výške 150,- € mesačne, zálohovú platbu za elektrinu vo výške 23,- € mesačne, poplatok za internet vo výške 10,- € mesačne. Štvrťročne uhrádza poplatok za spotrebu plynu vo výške 18,- € a tiež uhrádza poplatok za garáž vo výške 14,60 €, pričom uhradila aj daň za garáž. Z jej príjmu jej po uhradení všetkých nevyhnutných výdavkov zostáva suma 70,- € mesačne. Z tejto sumy nevie pokryť všetky svoje mesačné výdavky, zakúpiť si špeciálnu stravu, keďže je diabetička. Čo sa týka bytu, v ktorom býva, uviedla, že tento nadobudla darovacou zmluvou od svojej matky, pričom v súčasnej dobe je výlučným vlastníkom tejto nehnuteľnosti syn účastníkov konania. Uznala, že odporca predal nehnuteľnosť, ktorú mal v Českej republike a že finančné prostriedky z predaja použil na úhradu dlhou a na rekonštrukciu bytu, v ktorom ona v súčasnej dobe býva. Doplnila, že v Českej republike vlastnú nehnuteľnosť nemali, 24 rokov bývali v internáte. Konštatovala, že žije z invalidného dôchodku, pričom iný príjem nemá. Čo sa týka odchodu odporcu zo spoločnej domácnosti uviedla, že to nebol dobrovoľný odchod, ale že odporcu odvedli jeho príbuzní. Prišla po neho jeho sestra so svojim synom. Pri tejto udalosti ona sama vydala odporcovi lieky a dala mu finančnú hotovosť 10,- € s tým, že si myslela a počítala s tým, že sa vráti domov. Odporca opustil spoločnú domácnosť v auguste 2014, od tej doby nie je s odporcom v kontakte. Sms správami však kontaktovala jeho dcéru, ktorá spolu so svojim manželom prišli do Komárna pre veci odporcu. Tiež konštatovala, že v roku 2015 vyhľadala advokátku, ktorá jej pomohla spísať návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela (pričom súd lustráciou v súdnom registri zistil, že konanie o tomto

návrhu na vedie na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6C/698/2015). V závere doplnila, že sa o odporcu starala, hoci tento sa voči nej dopúšťal fyzického násillia, udieral ju do prs a v noci ju strašil. Ona však napriek tomu verila, že sa k nej odporca vráti.

Odporca sa v priebehu konania písomne vyjadril k podanému návrhu na začatie konania a to dňa 13.7.2015 a dňa 8.3.2016. Vo svojich písomných vyjadreniach uviedol, že jeho vzťahy s navrhovateľkou boli dlhodobo značne narušené a to predovšetkým od roku 2012, kedy prekonal mozgovú príhodu. Navrhovateľka ho psychicky i fyzicky napádala. Všetko sa vyhrotilo začiatkom augusta 2014, kedy ho fyzicky napadol aj ich syn. Dňa 10.8.2014 ho prišla navštíviť jeho sestra, ktorej všetko vyrozprával a tá ho odvieďla k sebe domov do Českej republiky. Jeho sestra pred odchodom požiadala navrhovateľku, aby jej vydala jeho osobné veci, doklady, lieky a nejaké oblečenie. Tá jej však dala len lieky a finančnú hotovosť 10,- €. Po príchode do Českej republiky jeho sestra kontaktovala jeho najstaršiu dcéru a dňa 17.8.2014 sa k nej odsťahoval do obce Q.. Spolu so svojou dcérou dňa 18.8.2014 prišli do Komárna pre jeho veci, avšak zbytočne, pretože navrhovateľka mu nič nevydala. Od 7.10.2014 má evidovaný trvalý pobyt v C. H. Od toho momentu navrhovateľku nevidel, pričom v októbri XXXX podal návrh na rozvod manželstva s navrhovateľkou. Ich manželstvo bolo v apríli 2015 rozvedené, pričom rozsudok o rozvode manželstva je už právoplatný. Tiež uviedol, že navrhovateľka ho nijako nekontaktovala, raz poslala email jeho dcére, v ktorom ho žiadala, aby jej posielal mesačne sumu 10.000,- Kč, inak že podá návrh na súd. Tiež uviedol, že má zhoršený zdravotný stav. Prekonal mozgovú príhodu, má diagnostikovanú Alzheimerovu chorobu. Stará sa o neho jeho dcéra s rodinou, keď je však v práci, je odkázaný na starostlivosť ošetrovateľky, čo je finančne náročné. Väčšinu svojho príjmu spotrebuje na svoju osobnú potrebu. Uplatnený nárok navrhovateľky považoval za v rozpore s dobrými mravmi a to predovšetkým pre správanie sa navrhovateľky voči nemu bezprostredne pre tým, ako opustil ich spoločnú domácnosť. Písomným podaním doručeným súdu dňa 8.3.2016 odporca podal návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov: B. C. - sestry odporcu, U. C. - synovca odporcu, M. T. - vzdialenej príbuznej odporcu, ktorí svedkovia mali byť prítomní pri jeho odchode so spoločnej domácnosti s navrhovateľkou a vedeli by sa vyjadriť k jeho psychickému a fyzickému stavu v čase odchodu a k niektorým okolnostiam o jeho predošlom spolužití s navrhovateľkou. Tiež predložil kúpnu zmluvu o predaji jeho nehnuteľnosti - lekárskej ordinácie MUDr. U. P. za kúpnu cenu 745.000,- Kč. Doplnil, že čiastku 300.000,- Kč odovzdal navrhovateľke. Suma 422.650 Kč bola poukázaná na jeho účet v Českej sporiteľni dňa 16.11.2012, pričom suma vo výške 401.000,- Kč bola dňa 21.11.2011 prevedená na účet navrhovateľky. Konštatoval, že dva roky pred jeho odchodom zo spoločnej domácnosti teda navrhovateľka získala sumu 701.000,- Kč. Tiež doplnil, že bežné náklady na domácnosť sa uhrádzali z jeho príjmu a postupne tiež čerpaním kontokorentného úveru, keď ku dňu zablokovania prístupu navrhovateľky na jeho účet bol zostatok na tomto účte - 29.365,97 Kč. tento debet aj v priebehu jedného roka uhradil. V závere konštatoval, že navrhovateľka si za posledné dva roky ich spolužitia musela našetriť dostatok finančných prostriedkov, pričom on odišiel zo spoločnej domácnosti len v oblečení, ktoré mal na sebe, liekmi, hotovosťou 10,- € a osobnými dokladmi. Všetky ostatné jeho osobné veci mu navrhovateľka odmietla vydať a teda sú u nej. Návrh žiadal preto v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

S ohľadom na skutočnosť, že navrhovateľka vzala návrh na začatie konania v časti o platenie manželského výživného nad sumu 200,- € mesačne počnúc od podania návrhu do budúca späť, súd konanie v tejto časti zastavil. Predmetom konania tak zostal nárok na určenie manželského výživného v sume 200,- € mesačne počnúc od podania návrhu do budúca.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1, 2 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 citovaného zákona, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a zaniká spolu so zánikom manželstva zo zákonných dôvodov. Manželské spolužitie vychádza zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov, ktorá nie je založená na podmienke odkázanosti. Prostredníctvom tohto inštitútu sa okrem uspokojovania osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je možné aj v prípade, keď sú napríklad obaja manželia schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, v dôsledku oddeleného hospodárenia však vznikla disproporcja v ich celkovej životnej úrovni. Korektívom v danom prípade je zásada dobrých mravov.

Z princípu rovnosti manželov vyplýva aj zákonný znak vzájomnosti tohto druhu vyživovacej povinnosti. Znamená to, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený a povinný na jej plnenie. Žiaducim stavom je dobrovoľné plnenie vzájomnej vyživovacej povinnosti, kedy úprava súdnym rozhodnutím neprichádza do úvahy. V takomto prípade, keď zo strany povinného manžela je vyživovacia povinnosť plnená riadne a dobrovoľne, súd návrh zamietne. Zákon umožňuje zasahovať do tohto vzťahu a vecná legitímácia manželovi vzniká len v prípade, ak druhý manžel vyživovaciu povinnosť neplní vôbec, alebo nie v plnej miere, v dôsledku čoho vzniká rozdiel v životnej úrovni manželov. Zákonná úprava § 71 zákona o rodine predstavuje kogentné ustanovenie, ktorého účinky nemožno vylúčiť.

Občiansky a ani iný právny predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Napriek tomu je nimi možné rozumieť súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.

V danom prípade mal súd vykonaným dokazovaním zo zhodného tvrdenia účastníkov konania preukázané, že účastníci konania od augusta 2014 nežijú v spoločnej domácnosti a od toho času spoločne nehospodária. Tiež mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že na návrh odporcu podaný na Okresnom súde Komárno dňa 20.10.2014 sa na tunajšom súde viedlo konanie o rozvod manželstva pod sp. zn. 5C/191/2014, v ktorom konaní súd rozsudkom č.k. 5C/191/2014-22 zo dňa 2.4.2015 manželstvo účastníkov konania rozviedol. Predmetný rozsudok o rozvode manželstva účastníkov konania nadobudol právoplatnosť dňa 28.5.2015. Taktiež mal súd z tvrdení účastníkov konania preukázané, že odporca opustil spoločnú domácnosť v mesiaci august 2014 bez toho, aby si z domácnosti (okrem oblečenia, ktoré mal na sebe, liekov, osobných dokladov a hotovosti vo výške 10,-€) zobral niečo zo svojich osobných vecí, resp. zo spoločného majetku s navrhovateľkou. Z tvrdenia navrhovateľky, ktoré odporca nenamietal tiež vyplynulo, že navrhovateľka žije v nehnuteľnosti, ktorej bola v minulosti výlučným vlastníkom, pričom v súčasnej dobe je jej výlučným vlastníkom syn účastníkov konania. Zo svojho príjmu v podobe čiastočného invalidného dôchodku uhrádza náklady titulom nájomného a zabezpečenia chodu domácnosti. Odporca podľa svojho tvrdenia, ktoré navrhovateľka nenamietala, žije od augusta 2014 v spoločnej domácnosti svojej dcéry v Českej republike. Odporca je poberateľom starobného dôchodku, ktorý spotrebuje na svoju osobnú potrebu a s ohľadom na svoj zdravotný stav i na zabezpečenie ošetrovateľskej starostlivosti.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k jednoznačnému záveru o nedôvodnosti podaného návrhu na určenie manželského výživného. V prvom rade súd poukazuje na to, že povinnosť vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi trvá len do času trvania manželstva. V danom prípade, keďže manželstvo účastníkov konania bolo rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 5C/191/2014-22 zo dňa 2.4.2015

právoplatne ku dňu 28.5.2015 rozvedené, počnúc od tohto dňa odporca prestal byť osobou povinnou vyživovať navrhovateľku z titulu manželského výživného. Preto bolo potrebné návrh v časti nároku o platenie výživného v sume 200,- € mesačne počnúc od 28.5.2015 do budúca zamietnuť ako nedôvodný. Pokiaľ ide o návrh na určenie manželského výživného vo výške 200,- € mesačne za obdobie od podania návrhu, t.j. od 24.9.2014 do 27.5.2015, súd tento vyhodnotil ako nedôvodný, keď vykonaným dokazovaním súd zistil, že hoci odporca je poberateľom vyššieho dôchodku než navrhovateľka, ich životná úroveň nie je neporovnateľne odlišná. Odporca síce poberá starobný dôchodok prevyšujúci sumu čiastočného invalidného dôchodku navrhovateľky viac ako trojnásobne, odporca však od augusta 2014 žije v domácnosti svojej dcéry (teda nie vo vlastnej nehnuteľnosti), sám sa stará o finančné zabezpečenie svojich základných životných potrieb, resp. tieto mu (čiastočne) zabezpečuje jeho dcéra s rodinou (napr. poskytnutím ubytovania, osobnej starostlivosti), pričom po odchode zo spoločnej domácnosti v auguste 2014 odišiel bez toho, aby si zo spoločnej domácnosti zobral či i len niečo zo spoločných vecí a (okrem osobných dokladov, liekov a oblečenia, ktoré mal na sebe) ani nič viac z osobných vecí. Naproti tomu navrhovateľka žije v nehnuteľnosti - byte, ktorý bol v minulosti v jej výlučnom vlastníctve (a tento v súčasnosti je vo výlučnom vlastníctve syna účastníkov konania, ktorý nehnuteľnosť získal na základe právneho úkonu od navrhovateľky), pričom podľa vlastného vyjadrenia, odporca z finančnej čiastky, ktorú utŕžil za predaj vlastného majetku časť finančných prostriedkov investoval do rekonštrukcie tohto bytu, ktorý užíva výlučne navrhovateľka a ktorá svoj príjem spotrebuje len na pokrytie nákladov spojených s bývaním a s bežnými životnými potrebami. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na to, že od augusta 2014 účastníci konania nežijú v spoločnej domácnosti, od tohto času teda ani navrhovateľka neplnila svoju vyživovaciu povinnosť voči odporcovi a túto nekompenzovala ani osobnou starostlivosťou, resp. starostlivosťou o spoločnú domácnosť. Súd preto nárok navrhovateľky uplatnený voči odporcovi vyhodnotil ako nedôvodný pre rozpor s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi súd videl najmä v tom, že navrhovateľka nárok na platenie manželského výživného požadovala výlučne len z dôvodu rozdielného príjmu účastníkov konania, keď ona sama voči odporcovi po auguste 2014 do rozvodu manželstva neplnila vyživovaciu povinnosť medzi manželmi (ktorá je vzájomnou povinnosťou) a to ani finančne, ani osobnou starostlivosťou o odporcu, pričom životná úroveň účastníkov konania napriek rozdielnemu príjmu (keď mesačný príjem odporcu prevyšuje mesačný príjem navrhovateľky) nie je neporovnateľne vyššia na strane odporcu voči navrhovateľke, pričom opak navrhovateľka v konaní nepreukázala.

Súd zamietol návrh odporcu na doplnenie dokazovania výsluchom ním navrhnutých svedkov, keď vykonanie dokazovania v súlade s návrhom odporcu považoval za nadbytočné, nemajúce vplyv na rozhodnutie súdu v tejto veci.

O trovách konania v zastavujúcej časti súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., keď v prípade zastavenia konania žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vo zvyšnej časti konania súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, napriek jeho úspechu v konaní, náhradu trov konania nepriznal, pretože si túto neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.